

HÃY CỨ ĐỂ PHỤ NỮ NÓI.. NHIỀU

Có câu: *Thượng đế không có cơn giận nào bằng cơn giận của người đàn bà yêu không được đáp trả. Diêm vương không có sự hiểm độc nào hơn sự hiểm độc của người phụ nữ bị phản bội tình yêu*...những lúc đó **người đàn bà im lặng**, một thứ im lặng “chết chóc” !

Vậy tốt nhất hãy cứ để người đàn bà của bạn, hay đàn bà nói chung, nói. Thà như vậy thế giới sẽ đỡ “ghê rợn” (họ nói, nhưng nghe hay không là quyền của bạn); vả lại, nói đại! thà *đãi cát tìm vàng* hơn là không có cát mà *đãi*! Thật thế! Nàng nói nhiều làm cho không khí hành tinh này được “hạ hỏa”, đàn ông được nhắc nhở chăm chú, trẻ em nhờ thứ tiếng nói êm ru, nhẹ bùi, ngọt lịm mà trong trẻo như rót mật vào tai... sẽ thấm nhuần đức hạnh.

Đãi cát tìm vàng mà nói làm gì! Trần gian nào giờ và mãi đến sau này - cứ gọi tắt là *vô tiền khoáng hậu*- câu nói tuyệt vời duy nhất của loài người được Thiên Chúa mắt công im lặng đợi nghe, nghe xong thì “mát bụng” khôn tả... câu nói đó lại là của một phụ nữ. Đó là câu: **“Nhi nữ đây tớ gái Chúa Trời, xin vâng lời sứ thần truyền dạy!”** là của Đức Mẹ Maria. Người ta còn tưởng tượng: một hôm bị cảm sốt, thấy Đức Mẹ tận tình chăm sóc, thánh Giuse bỗng thú thật *lần kia tôi định trốn bỏ bà*... chắc chắn nghe xong Đức Mẹ sẽ cười thật hiền rồi dịu dàng giải thích mọi lẽ... Kìa xem thánh Giuse! Gương mặt đờ ra để thương hết biết vì sung sướng được nghe những lời êm ngọt tựa chân lý rót rỉ vào tai! Thế rồi nhanh chóng hết bệnh, Người lại hăng say đắm mình vào lao nhọc tiếp mà nuôi dưỡng Chúa Hài Nhi.

Vậy thì hãy cứ để phụ nữ nói nhiều, đừng rên rỉ làm chi!